

مجله علمی - تحقیقی دیدگاه

دوره ۱؛ شماره ۱؛ خزان و زمستان ۱۴۰۲؛ صفحات ۴۰-۲۹

استحصال اکسایدهای المونیم و آهن از احجار المونیم دار معدن تاله و برفک در اتمسفر گاز کلورین

عبدالحليم رحمانی^۱، عبدالقيوم رجبی^۲، عبدالجamil حیدری^۳

*۱- پوهنمل، دیپارتمنت انженیری صنایع مواد غیر عضوی، پوهنخی انженیری صنایع کیمیا وی، پوهنتون جوزجان،

شترغان، افغانستان. <http://orcid.org/0009-0003-6149-3670> - abdulhalimrahmani@gmail.com

۲- پوهاند، دیپارتمنت کیمیا عمومی، پوهنخی انженیری صنایع کیمیا وی، پوهنتون جوزجان، شترغان، افغانستان.

<http://orcid.org/0009-0007-6405-9035> - abdulqayomrajabi5@gmail.com

۳- پوهنوا، دیپارتمنت انженیری صنایع مواد غیر عضوی، پوهنخی انженیری صنایع کیمیا وی، پوهنتون جوزجان،

شترغان، افغانستان. <http://orcid.org/0009-0002-6465-7338> - jamilhaidary222@gmail.com

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۸ – تاریخ پذیرش ۱۴۰۳/۱/۳۰)

چکیده

مواد خام اساسی برای تولید المونیم و مركبات آن، بوکسیت است که در ترکیب آن اضافه تراز ۵% فیصد اکساید المونیم وجود دارد، اما نبود منابع طبیعی آن به مقدار کافی در بسیاری از کشورها سبب شده تا توجه بیشتر بالای سایر احجار المونیم دار صورت گیرد. در این تحقیق استحصال اکسایدهای المونیم و آهن از احجار المونیم دار معدن تاله و برفک در اتمسفر گاز کلورین مورد بررسی قرار گرفت. هم‌چنین تأثیر پارامتر درجه حرارت، جسامت دانه‌های میده شده احجار المونیم دار، مدت توقف مواد در ساحة تعاملی و مقدار مصرف گاز کلورین در زمان‌های مختلف بررسی شد. نمونه‌های گرفته شده در ابتداء توسط آسیاب لابرا تواری به اندازه ۰.۳-۱.۰ ملی متر میده کاری گردیده، بعداً داخل ریکتور اندادخته شد، با فعال ساختن ریکتور و جریان متناوب گاز کلورین، در حرارت‌های مختلف، عملیه کلوریشن انجام شد. نتایج انتالیز به کمک دستگاه جذب اتمی نشان داد که نزدیک به ۵۶٪ فیصد اکسایدهای المونیم و ۶۱٪ فیصد اکسایدهای آهن در ۶۰ دقیقه نخست به دست آمده و افزایش زمان تا ۱۲۰ دقیقه تأثیر کمی بر درجه تبدیل دارد. هم‌چنین در این آزمایش، حرارت مناسب ۶۵ درجه سانتی گراد، اندازه جسامت دانه‌های میده شده احجار المونیم دار ۰.۳-۱.۰ ملی متر، مدت توقف مواد در ساحة تعاملی ۶۰ دقیقه و مقدار مصرف گاز کلورین در حدود ۱۵ ملی لیتر بر دقیقه تثبیت شد.

کلمات کلیدی: احجار المونیم دار، اکساید المونیم، گاز کلورین، معدن تاله و برفک.

Extraction of Aluminum and Iron Oxides from Aluminum rocks of Tala and Barfak Mines in Chlorine Gas atmosphere

Adul Halim Rahmani^{1*}, Abdul Qayom Rajabi², Abdul Jamil Haidari³

1*. Senior Teaching Assistant, Department of Inorganic substances Industries Engineering, Faculty of Chemical Industry Engineering, Jawzjan University, Sheberghan, Afghanistan (Corresponding Author). abdulhalimrahmani@gmail.com - <http://orcid.org/0009-0003-6149-3670>

2. Prof., Department of General Chemistry, Faculty of Chemical Industry Engineering, Jawzjan University, Sheberghan, Afghanistan.

abdulqayomrajabi5@gmail.com - <http://orcid.org/0009-0007-6405-9035>

3. Associate Prof., Department of Inorganic substances Industries Engineering, Faculty of Chemical Industry Engineering, Jawzjan University, Sheberghan, Afghanistan.

jamilhaidary222@gmail.com - <http://orcid.org/0009-0002-6465-7338>

(Received: 29/12/2023 - Accepted: 18/4/2024)

Abstract

The basic raw material for the production of Aluminum and its citrus fruits is bauxite, which contains more than 50% of Aluminum oxide, but the lack of its natural resources in sufficient quantities in many countries has caused more attention to be paid to other Aluminum-bearing rocks. This study investigated the extraction of Aluminum and Iron oxides from Aluminum rocks of the Tala and Barfak mine in Chlorine Gas atmosphere. The effects of temperature, particle size of the ground Aluminum rocks, residence time of the materials in the reaction zone, and the amount of Chlorine gas consumption at different times were also investigated. The samples were first ground to a size of 0.01-0.03 mm using a laboratory mill and then placed in a reactor. The reactor was activated and a continuous flow of Chlorine gas was passed through it at different temperatures. The chlorination process was carried out at different temperatures. The results of the analysis, using an atomic absorption device, showed that about 56.128% of Aluminum oxides and 68.4% of Iron oxides were obtained in the first 60 minutes. Increasing the time to 120 minutes had a little effect on the conversion degree. Also, in this experiment, the optimum temperature was determined to be 650 °C and the particle size of the ground Aluminum rocks was 0.01-0.03 mm. The duration of stopping the materials in the interactive area was 60 minutes and the consumption of Chlorine gas was fixed at about 15 milliliters per minute.

Keywords: Aluminum Rocks, Aluminum Oxide, Chlorine gas, Tala and Barfak Mine.

مقدمه

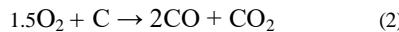
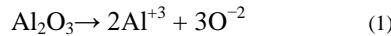
امروزه در جهان موارد استفاده فلزات گوناگون و مركبات آنها در عرصه های مختلف بیشتر از پیش افزایش یافته است. فلزات از جمله عناصری اند که انسانها همیشه با آنها سروکار داشته و رابطه ناگسستنی با پیشرفت تехنیک و تکنالوژی دارند. فلزات عناصری اند که میتوانند چرخه های صنعتی فابریکات را به حرکت در بیاورند (Solheim, 2016). المونیم فلزی است که بعد از آهن بیشترین مصرف را در جهان دارد، اگر چه المونیم، یک عنصر فراوان در پوسته زمین است؛ اما این عنصر در حالت آزاد خود بسیار نادر بوده و یک فلز گران بها و ارزشمند به حساب می آید. المونیم اخیراً به عنوان فلز صنعتی مورد توجه قرار گرفته و در مقیاس تجارتی تنها بیش از ۱۰۰ سال است که مورد استفاده قرار می گیرد (ford, 1992).

در ابتدای کشف این فلز، جدا کردن آن از سنگ های معدنی آن بسیار مشکل بود؛ زیرا عنصر المونیم در زمین با سایر عناصر به صورت ترکیبی موجود است، بنابراین بدست آوردن این فلز از نظر تهییه مشکل به حساب می آمد. از طرف دیگر برای استحصال فلزات، از جمله فکتورهای مهم، دسترسی آسان به منابع طبیعی این فلزات است، که امروزه یکی از مشکلات جدی نبود این منابع به مقدار کافی در بسیاری از کشور هاست. المونیم و مركبات آن نیز از این قاعده مستثنی نیست. مواد خام اساسی برای تولید المونیم بوکسیت ($\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$) است که در ترکیب آن اضافه تر از ۵۰٪ فیصد اکساید المونیم وجود دارد؛ اما نبود آن به مقدار کافی در بسیاری از کشورها سبب شده تا توجه بیشتر بالای احجار المونیم دار مانند: الیت ها، الونیت ها ($\text{K}_2\text{O} \cdot 3\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 4\text{SO}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$)، کاولینیت ها ($\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 2\text{SiO}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)، و دیگر آلوموسلیکات ها که در اکثر کشورها از جمله افغانستان وجود دارند، صورت بگیرد، بنابراین بدست آوردن چنین عنصر مهم صنعتی و اساسی، نیاز به ایجاد فابریکات برای استحصال صنعتی آن می باشد، ایجاد چنین فابریکات نیاز به مطالعات همه جانبه در مورد چگونگی تکنالوژی استحصال و مواد اولیه آن دارد. از آنجایی که افغانستان یک کشور رو به پیشرفت و در حال توسعه محسوب می شود، و تاسیس چنین فابریکات صنعتی، تهداب اقتصادی این کشور بوده و از اهمیت زیادی برخوردار است (Raxmoni, 2019).

امروزه در جهان جهت تولید آلومینا (Al_2O_3) که خود مواد اساسی برای تولید المونیم خالص به شمار می رود، از روش های مختلفی استفاده می شود که مشهور ترین آن روش باير، روش سینتره و روش های تیزایی می باشد، در روش باير استحصال فلز المونیم از مواد اولیه در دو مرحله انجام می پذیرد (Savzaeva & et al., 1970).

۱. مرحله تهیه الومینا (Al_2O_3) خالص از سنگ معدنی بوکسیت؛
۲. مرحله تجزیه برقی اکساید المونیم در حجره الکترولیز توسط جریان برق.
- شاید تمامی المونیمی که در دنیا تولید می گردد، بر اساس روش الکترولیز مذاب باشد. الکترولیتی که در اینجا به صورت مذاب است، از کریولیت تشکیل شده که در آن آلومینا به مقیاس صنعتی حدودا ۵ فیصد وزنی حل است. کریولیت با فورمول کیمیاوی Na_3AlF_6 نقطه ذوب آلومینا را پایین می آورد، نقطه ذوب اکساید المونیم ۲۰۴۶ درجه سانتی گراد است، در حالی که نقطه ذوب کریولیت ۱۰۰۰ درجه سانتی گراد و مخلوط این دو دارای نقطه ذوب ۹۶۰-۹۷۰ درجه سانتی گراد می باشد، کریولیت به عنوان ماده اصلی الکترولیز مذاب به طور طبیعی فقط در گرینلنڈ وجود دارد. برای اینکه کشورها خود را از واردات این ماده بی نیاز سازند، بر اساس روش های کیمیاوی در تهیه این ماده دست به کار شده اند. یکی از این روش ها که بسیار متداول است و در بسیاری از کشورهای تولید کننده المونیم بر اساس آن کریولیت را تهیه می نمایند، روش تجزیه فلوراید کلسیم CaF_2 توسط سلفوریک اسید و اشباع تیزاب فلوریک توسط هایدرو اکساید المونیم و سودیم کاربونیت است (Solano & et al., 1992).
- المونیم حاصل از روش بایر و یا سینتره، در داش های مخصوص که بدنه آن از فولاد بوده و در داخل از یک لایه مواد ناسوز پوشیده شده و روی لایه ناسوز در کف و جدارهای جانبی یک لایه کاربن خالص به شکل استر قرار گرفته که عمل کتود را انجام می دهد. شکل انود استوانه ای بوده که در دسته های ۸، ۱۲ و ۴ عددی به وسیله میله های اتصالی جریان برق به داخل داش آویزان است. پس از جرقه زدن انودها و گرم شدن داش، کریولیت خشک یا مایع را به تدریج داخل داش نموده و آنقدر این عمل را ادامه می دهنده؛ تا داش از محلول الکترولیت پر شود، در این موقع گرد الومینا را به تدریج وارد داش می نمایند که در نتیجه آن الومینا الکترولیز خواهد شد. آیون های المونیم به طرف کتود که خود کف داش را تشکیل می دهد منتقل شده، در آنجا جمع می شوند و هر زمانی که مقدار آن به حد کافی رسید، منفذ خروجی داش را باز کرده و المونیم مذاب را از داش خارج می نمایند. برای تهیه یک تن المونیم در حدود ۳۰ هزار کیلووات ساعت برق، دو تن الومینا خالص، یک تن انود کاربن و ۰.۱ تن کریولیت مصرف می شود. به دلیل مصرف زیاد برق، اغلبًا کارخانه های تهیه المونیم در نزدیک مراکز تولید برق فراوان، تأسیس می شوند. در عملیه الکترولیز بوکسیت، هردو الکترودهای کتود و انود در حجره الکترولیز از جنس کاربن می باشند (Kiss & et al., 2008).

پروسه تولید المونیم در حرارت حدود ۹۸۰-۹۵۰ درجه سانتی گراد انجام می شود، الکترودها یعنی انود و کتود از جنس کک هستند. کتود سرتاسر کف مخزن الکترولیز را می پوشاند که علاوه بر عبور جریان برق از آن، پوشش مقاوم در مقابل مذاب کربولیت و المونیم است، انود از بالا به داخل مذاب آویزان است، پس از اتصال جریان برق مستقیم بر اثر مقاومت مواد، انرژی برقی تبدیل به انرژی حرارتی می شود، و حرارت کوره به ۹۸۰-۹۵۰ درجه سانتی گراد می رسد، در این حرارت، کربولیت ذوب شده و اکساید المونیم را به مقدار وزنی ذکر شده در خود حل می کند. ترکیب Al_2O_3 در میدان الکترولیز بر اساس معادله زیر تجزیه می شود:

آیون های المونیم با چارچ مثبت به طرف کتود پایین دیگ (قطب منفی) جریان یافته و در برخورد با کتود با گرفتن سه الکترون چارچ خود را از دست داده و به صورت اتم فلز مذاب المونیم در کف کوره جذب و انباسته می شود. اکسیجن در لحظه‌ی که از المونیم جدا می شود، بلا فاصله به صورت آیون با دو چارچ منفی به طرف انود (قطب مثبت) به حرکت در آمده و در تماس با کاربن انود، پس از انتقال دو الکترون، با کاربن ترکیب و به صورت CO یا CO_2 آزاد می شوند. برخلاف روش بایر، روش سینتره کردن نه تنها این که می تواند بوکسیت های با غلظت کم؛ بلکه کائولین و دیگر آلوموسیلیکات ها را نیز پروسس نماید. این روش پیشتر از روش بایر اختراع شده و تغییرات زیادی نسبت به ساختمن داش و تجهیزات تکنالوژیکی آن به وجود آمده است. بر اساس این روش بالای سنگ معدنی المونیم دار با محلول سودا که از نا خالصی ها آزاد شده است، گاز CO_2 هدایت می شود؛ تا هایدرات المونیم به صورت رسوب جدا گردد، هایدرات المونیم به دست آمده از این روش در مقایسه با روش بایر از مقدار بیشتر سلیکان بر خوردار است (Mирзоев & другие, 1992).

در بعضی از کشورها به دلایل خاص اقتصادی از روش تیزابی استفاده می کنند، برتری اصلی استفاده از روش های تیزابی این است که نا خالصی ها از جمله اکساید های آهن، تیتانیم و سلیکان وارد محلول نمی شوند، بلکه به صورت رسوب جدا و فقط ترکیبات المونیمی به صورت آلومینیات وارد محلول می گردد، حال اگر فیصدی ترکیبات سلیکان در سنگ های معدنی المونیم دار بالا باشد، از روش تیزابی استفاده می شود. معدن ها اکثراً از نوع رس (کائولین نامرغوب) با فیصدی کم آهن و حداکثری ۳۵ فیصد آلومینا هستند، بنابراین در کشورهای که بوکسیت غنی ندارند، روش انحلال در تیزاب روش مناسبی است. قابلیت حل شدن اکساید المونیم مترال های کائولینی در تیزاب بسیار ناچیز است، لذا برای صرفه جویی و اقتصادی بودن،

باید مقدار بیشتری اکساید المونیم را در تیزاب به صورت محلول در آورد. برای این کار سنگ معدنی را ابتدا میده کرده و آن را تا $700-800$ درجه سانتی گراد حرارت می‌دهند؛ تا کائولین به متاکائولین تبدیل گردد (Panton, 1970). این ترکیب در تیزاب به مقدار زیاد حل می‌شود، SiO_2 به صورت رسوب جدا می‌شود؛ ولی مقدار آن بستگی به نوع تیزاب مصرفی ندارد. اگر از تیزاب نمک (HCl) استفاده شود، محلول را تا $300-350$ درجه سانتی گراد حرارت می‌دهند تا HCl به صورت گاز خارج شود و دوباره به صورت تیزاب وارد پروسه گردد. اکساید فلتر شده را در محلول NaOH به طریق بایر تبدیل به هایدرايد المونیم می‌نمایند. حال اگر از سلفوریک اسید استفاده شود، باید به اثر کریستالیزیشن در محیط خلا، المونیم سلفیت^۳ (Al₂O₃SO₄) بدست آمده را به طریق ترمیک تبدیل به Al₂O₃ نمود (Boboev & Drugue, 1996). در این تحقیق استحصال اکسایدهای المونیم و آهن از احجار المونیم دار معدن تاله و برفک در اتمسفری گاز کلورین و تأثیر پارامترهای درجه حرارت، اندازه ذرات احجار المونیم دار، مدت توقف مواد در ساحه تعاملی و مقدار مصرف گاز کلورین برای دریافت شرایط نارمل، بالای احجار المونیم دار معدن تاله و برفک ولايت بغلان بررسی شده است.

مواد کار و روش تحقیق

مواد مصرفی

- احجار المونیم دار معدن تاله و برفک برای انجام آزمایش
- مقدار مشخص گاز کلورین برای انجام عملیه
- مقدار معین تیزاب گوگرد برای تهیه محلول با pH مورد نظر

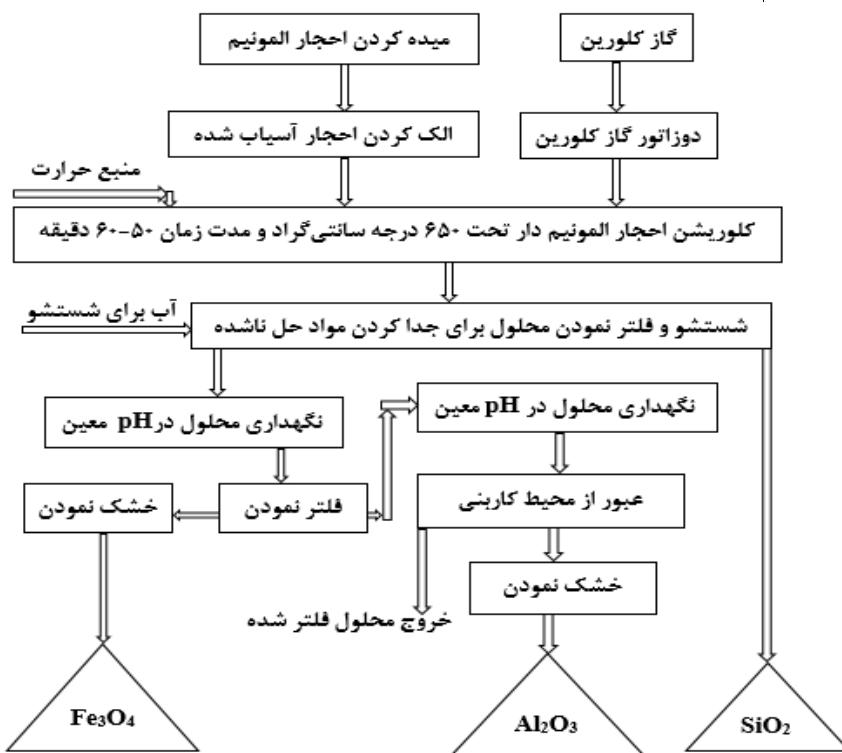
تجهیزات

- آسیاب لبراتواری برای میده کردن احجار المونیم دار
- ریاکتور برای اجرای عملیه تجزیه
- دستگاه ترموستات برای تنظیم درجه حرارت در ریاکتور
- دستگاه جذب اتمی مدل Q-1500D DERIVATOGRAPH برای انتالیز و ترسیم

گرافها

در این تحقیق برای برداشت نمونه به روش سیستماتیک از ۳ نقطه معدن تاله و برفک با فاصله ۵۰ متر از هم دیگر استفاده شده است، از هر نقطه به مقدار ۲۰۰ گرام از احجار المونیم دار نوع کائولین در خریطه‌های مخصوص گرفته شد، و بعد از انتقال در لبراتوار، نمونه‌ها را از خریطه‌ها خارج نموده به صورت جدا گانه توسط آسیاب لبراتواری به اندازه $0.1-0.3$ ملی متر میده کرده، سپس از هر کدام به مقدار ۱۰۰ گرام را برای اجرای آزمایش داخل ریاکتور که

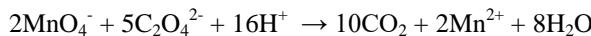
قبل‌آمده شده بود، انداخته شد، سپس گاز کلورین که قبلاً توسط تیزاب گوگرد خشک کاری شده، به داخل ریاکتور جریان داده شد، در ادامه کمپننت‌های علاوه شده در ریاکتور را به مدت ۶۰-۵۰ دقیقه تا حدود ۶۴۰-۶۵۰ درجه سانتی‌گراد حرارت داده شد، و هم‌زمان عملیه کلوریشن انجام پذیرفت و در نتیجه آن کلوراید و اکسی کلوراید‌های المونیم و آهن به وجود آمد که بعداً مخلوط حاصل شده را از ریاکتور خارج نموده، توسط آب مقطر شسته شو و از فلتر عبور داده شد، فاز جامد باقی‌مانده بر روی فلتر که اکثراً اکساید‌های سلیکان و دیگر مواد اند، جدا شده و فاز مایع (فلترات) از فلتر عبور نموده در pH های مختلف در دو مرحله پروسس شدند، در مرحله اول اکساید‌های آهن هایدرولیز شده به شکل رسوب از محلول جدا شدند، و به همین ترتیب در مرحله دوم با تغییر دادن pH محلول، اکساید‌های المونیم رسوب نمود، و بعداً به کمک دستگاه جذب اتمی جهت تشخیص و پیشرفت عملیه قرار (شکل ۲) مورد انتالیز قرار گرفت.

شکل ۱. مراحل تکنالوژیکی تجزیه احجار المونیم دار در اتمسferی گاز کلورین

برای تعیین و تشخیص خروج اکساید های آهن و المونیم بdstت آمده بعد از عملیه فلتر نمودن، از میتوود تحلیل کیمیا وی و فریکی - کیمیا وی مانند: اصول پرمنگانومتری و کمپلکسومتری نیز استفاده به عمل آمد.

در اصول پرمنگانومتری:

رسوب کلسیم به شکل اگزالیت در محیط هنگامی تشکیل می گردد، که المونیم به شکل کمپلکس در ترکیب محلول وجود داشته باشد.

در این عملیه محلول انالیز شونده (فلترات) را در فلاسک شیشه‌یی انداخته بالای آن آب مقطر تا وقتی علاوه شد که حجم محلول در فلاسک تا ۲۰۰ میلی لیتر رسید، بعداً محلول را توسط امونیم هایدرو اکساید با $\text{pH}=4$ نایترو جنیشن نموده، سپس به آن الی ۵ گرام (تریلیون - ب)، ۱۰ الی ۱۵ میلی لیتر محلول بوفری اسیتیت علاوه نموده گرم کرده شد، بعداً به آن، محلول ۴ فیصد امونیا را انداخته بعد از گذشت ۳ الی ۴ ساعت اگزالیت کلسیم به شکل رسوب در قسمت تحتانی ظرف تجمع نمود. در ادامه رسوب را از محلول توسط فلتر کاغذی جدا نموده، آن را در سلندر گرفته، به آن ۱۰۰ میلی لیتر سلفوریک اسید (۴) نارمله انداخته و آن را تا حرارت ۷۰-۶۰ درجه سانتی گراد گرم کرده شد، در اخیر ایون‌های اگزالیت را توسط پرمنگانیت تا تبدیل شدن به رنگ گلابی تیتریشن گردید. اصول کمپلکسومتری که بیشتر برای تشخیص و تعیین مقدار کلسیم و المونیم استفاده می شود، اجرای آن طوری است که ابتدا در محلول انالیز شونده با $\text{pH}=4.5$ ، ۱۰ الی ۲۰ میلی لیتر محلول ۱۰۰ میلی لیتر آب، علاوه نموده، گرم کرده می شود، بعد از سرد ساختن در محلول ۱۰۰ الی ۱۵۰ میلی لیتر آب، ۲۰ الی ۲۵ میلی لیتر محلول بوفر اسیتیت، ۵ الی ۷ قطره زیلینول اورنج علاوه کرده سپس توسط محلول اسیتیت جست از رنگ زرد تا تبدیل شدن آن به رنگ گلابی تیتریشن می گردد.

$$AI = \frac{(V_{TP} \cdot V_{zn} N_{zn}) \cdot 13,49 \cdot 100 \cdot \epsilon}{a \cdot 1000}$$

در اینجا: V_{TP} و V_{zn}^{2+} - حجم تریلیون - ب، N_{zn}^{2+} به ml، ϵ - نارملتی تریلیون - ب، ml به $Zn(\text{CH}_3\text{COO})_2$.

- مقدار ماده به gr، ϵ - قابلیت اتحلال و 13.49 gr معادل گرام المونیم می باشد.
در عدم موجودیت المونیم در محلول، امکان تعیین مقدار کلسیم در محلول انالیز شونده با تریلیون - ب در $\text{pH}=7$ وجود داشت.

در این صورت ۲۵ میلی لیتر محلول را در فلاسک گرفته بالای آن ۵۰ میلی لیتر آب مقطر، ۲۵ میلی لیتر مخلوط امونیم هایدرو اکساید و بوفر، ۲ الی ۳ قطره اندیکاتور آیرو کروم سیاه - تی (E B T) علاوه نموده، سپس تا تبدیل شدن آن از رنگ سرخ به کبود تیریشن گردید. در صورت موجود بودن المونیم، به محلول تراوی ایتانول امین علاوه می گردد، چون که المونیم با تراوی ایتانول امین یک مرکب کمپلکسی پایدار را تشکیل می دهد، که تشکیل این مرکب کمپلکسی باعث می گردد اخلال در تعیین مقدار کلسیم در محلول رونما نگردد.

نتایج و یافته ها

در آزمایش انجام شده تأثیر پارامترهای مختلف؛ مانند درجه حرارت، اندازه ذرات احجار المونیم دار، مدت توقف مواد در ساحة تعاملی و مقدار مصرف گاز کلورین به کمک دستگاه جذب اتمی بررسی و مطالعه گردیده که در شکل (۲، الف، ب، ج، د) نشان داده شده است.

در اینجا:

- حرارت استفاده شده در انتروال 400°C - 800°C درجه سانتی گراد
- احجار میده شده تا اندازه $0.1\text{--}0.3\text{ ملی متر}$ و کوچکتر از آن
- مدت توقف مواد در ساحة تعاملی $10\text{--}120$ دقیقه
- مصرف گاز کلورین $5\text{--}20\text{ ملی لیتر}$ بر دقیقه

تأثیر مدت قرار گرفتن مواد در ساحة تعاملی

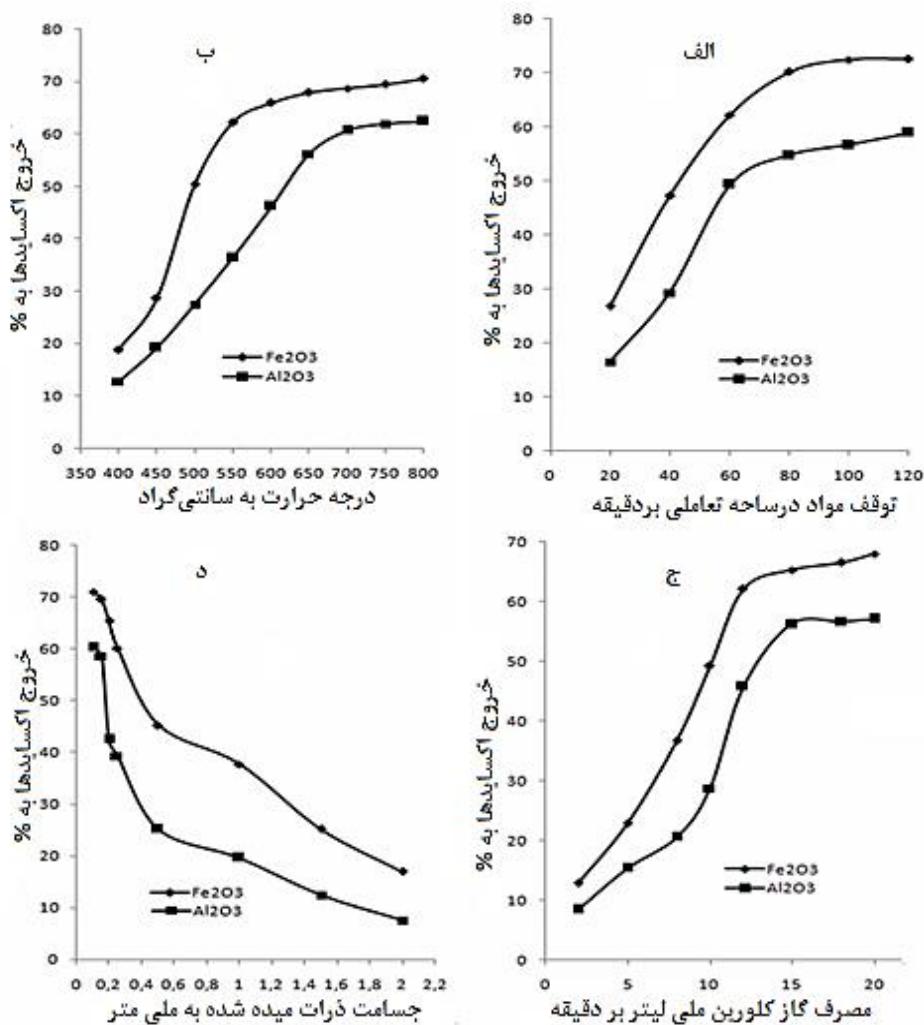
تأثیر مدت قرار گرفتن مواد در ساحة تعاملی در انتروال حرارت 400°C - 800°C درجه سانتی گراد در مدت $30\text{--}120$ دقیقه مورد ارزیابی قرار گرفت. طوری که در شکل (۲، الف) دیده می شود، درجه تبدیل در زمان $40\text{--}60$ دقیقه بیشتر بوده یعنی خروج اکساید المونیم به 48.9% فیصد و از اکساید آهن به 61.2% فیصد رسیده است و همچنان در همین شکل دیده می شود که توقف مواد در ساحة تعاملی بیشتر از 60 دقیقه بالای درجه تبدیل تأثیر چندانی ندارد.

تأثیر درجه حرارت

تعاملات انجام شده بین احجار المونیم دار و گاز کلورین اگزوترمیک بوده و در نتیجه آن در محیط، کلوراید های گاز مانند آشکار می گردد. این عملیه در انتروال درجه حرارت فوق الذکر و در مدت 60 دقیقه انجام پذیرفته و دیده شد که پروسه تجزیه تحت این شرایط بخوبی صورت می گیرد (شکل ۲، ب). در این شکل دیده می شود با زیاد شدن حرارت از 500°C به 650°C درجه سانتی گراد خروج اکساید های المونیم از 28.2% فیصد به 56.127% فیصد و خروج اکساید های آهن از 50.1% به 46.8% فیصد افزایش را نشان می دهد، همچنان در همین شکل دیده می شود

که بلند بردن حرارت از ۶۵۰ درجه سانتی گراد بالای خروج اکساید های آهن و المونیم تأثیر چندانی نداشته است.

با زیاد شدن درجه حرارت از ۸۰ الی ۱۰۰ درجه سانتی گراد، خروج اکساید های المونیم از کانسنترات تقریباً به ۳۶.۵ فیصد می رسد، هم زمان خروج اکساید های آهن و کلسیم به ترتیب تا ۵۷.۸ و ۶۰.۲۴ فیصد افزایش می یابد.

شکل ۲. ارتباط خروج اکساید های المونیم و آهن از (الف): مدت توقف مواد در ساحه تعاملی، (ب): درجه حرارت، (ج): مقدار مصرف گاز کلورین، (د): اندازه جسامت ذرات میده شده.

تأثیر مقدار مصرف گاز کلورین

تأثیر مقدار مصرف گاز کلورین در انترووال حرارت ۶۰۰-۶۵۰ درجه سانتی گراد و احجار میده شده به اندازه ۰.۱-۰.۳ ملی متر در مدت ۶۰ دقیقه مورد مطالعه قرار گرفت. طوری که در شکل (۲، ج) دیده می شود، درجه تبدیل با مصرف ۵ ملی لیتر بر دقیقه خروج اکساید المونیم ۱۴.۹ فیصد و خروج اکساید آهن در حدود ۲۱.۵ فیصد بوده و با بلند بردن مصرف گاز کلورین تا حدود ۱۵ ملی لیتر بر دقیقه خروج اکساید المونیم به حد اعظمی یعنی در حدود ۵۵ فیصد و از اکساید آهن به ۶۳.۲ فیصد رسیده است، و همچنان از شکل دیده می شود که مصرف بیشتر از ۱۵ ملی لیتر بر دقیقه گاز کلورین بالای درجه تبدیل تأثیر زیادی نداشته است (Wang, 1990).

تأثیر جسامت ذرات احجار میده شده

تأثیر اندازه ذرات میده شده احجار المونیم دار بالای درجه تبدیل در انترووال حرارت ۶۰۰-۶۵۰ درجه سانتی گراد و در مدت ۶۰ دقیقه مورد ارزیابی قرار گرفت. طوری که در شکل (۲، د) دیده می شود، بیشترین خروج اکسایدھای المونیم و آهن در ارتباط به اندازه ذرات میده شده در حدود ۰.۳-۰.۱ ملی متر بوده است (Nazarov, 2003).

مناقشه

تحلیل از انجام کار و یافته ها نشان می دهد که اکسایدھای المونیم و آهن که در این طریقه تحت تأثیر پارامترهای مختلف حاصل می شوند نسبت به کار (Бобоев, 1995) اقتصادی است، چون ایشان معتقد بودند که برای اجرای پروسه تجزیه، احجار المونیم دار را ابتدا میده کرده و سپس آن را تا ۷۰۰-۸۰۰ درجه سانتی گراد باید حرارت داد، تا کائولین به متاکائولین تبدیل گردد، و بعداً تحت تأثیر تیزابها قرار داده شود که این طریقه اقتصادی به نظر نمی رسد، چون عملیه در دو مرحله با مصرف بیشتر انرژی صورت می گرفت (Амиров, 1996)؛ اما در طریقه هذا، پروسه تجزیه در یک مرحله و با مصرف انرژی کمتر انجام شده، که سبب پائین آمدن ارزش ذاتی محصول می گردد، با در نظرداشت نتایج بدست آمده، در صورت استفاده از این میتوود برای تصفیه احجار المونیم دار که در معادن افغانستان به خصوص معدن کاولین دار ولسوالی تاله و برفک ولايت بغلان موجود است، باعث رشد اقتصاد ملی کشور خواهد شد.

نتیجه گیری

در این تحقیق تأثیر پارامترها؛ مانند درجه حرارت، مدت توقف مواد در ساحه تعاملی، جسامت ذرات مواد معدنی میده شده و مقدار مصرف گاز کلورین بالای خروج اکسایدھای المونیم و آهن

از احجار المونیم دار معدن تاله و برفک بررسی شد. نتایج آزمایش نشان داد که تعاملات انجام شده آگزوترمیک بوده و عملیه تجزیه تحت این شرایط به خوبی صورت می‌گیرد و همچنان با انجام آزمایشات در حرارت‌های مختلف نتیجه نشان داد که حرارت مناسب برای این عملیه ۶۵۰-۶۰۰ درجه سانتی‌گراد بوده و تحت این شرایط خروج اکسایدهای المونیم در حدود ۵۶.۱۲۷ فیصد و اکسایدهای آهن در حدود ۶۸.۴ می‌باشد، همچنان در این تحقیق بررسی‌ها نشان دهنده این است که مؤثرترین مدت توقف مواد در ساحه تعاملی ۶۰ دقیقه، جسامت ذرات میده شده در حدود ۰.۳-۰.۱ ملی متر و مقدار مصرف گاز کلورین در حدود ۱۵ ملی‌لیتر بر دقیقه بوده است.

منابع و مأخذ

- Ford, K. J. R. (1992). Leaching of fine and pelletised Natal kaolin using sulphuric acid. *Hydrometallurgy*, 29(1-3), 109-130.
- Wang, X. (1998). Replacement Reactions of Aluminum in Cryolitic Melt. *ECS Proceedings Volumes*, (1) 415.
- Panton, K. S. E. (1970). *The Development and Impact of Collective Bargaining in the Bauxite and Alumina Industry in Jamaica, 1952-1968*. Washington State University.
- Kiss, L., & Dassylva-Raymond, V. (2008). Freeze thickness in the aluminum electrolysis cells. In *LIGHT METALS-WARRENDALE-PROCEEDINGS-* (Vol. 2008, p. 431). TMS.
- Solheim, A. (2016). Some aspects of heat transfer between bath and sideledge in aluminium reduction cells. *Light metals 2011*, 381-386.
- Solano, E., GALVEZ, J., & Arana, R. (1992). Solubilización del aluminio de 40inerals arcillosos por ataque ácido. *Revista de metalurgia (Madrid)*, 28(2), 119-121.
- Амиров, О. Х. (1999). Селективное извлечение компонентов нефелиновых сиенитов методом термохимической активации (Doctoral dissertation, ОХ Амиров).
- Бобоев, Х. Э., Сафиев, Х., Рузиев, Д. Р., & Мирсаидов, У. (1995). Термообработка и солянокислотное разложение каолинсодержащего сырья Зиддинского месторождения. *Докл. АН Республики Таджикистан*, 38(3-4), 41-45.
- Бобоев, Х. Э. (1996). Кислотное разложение каолиновых глин и сиаллитов (Doctoral dissertation, Автореф. Дис... к. Т. Н.).
- Назаров, Ш. Б. (2003). Исследование селективных методов разложения высококремнистых алюминиевых руд минеральными кислотами: Автореф. Дисс. Докт. Хим. Наук.
- Рахмони, А.Х. (2019). Душанбе, Таджикский национальный университет. Серия техн.наук. Дисс. Сенокислатное разложение алюмосиликаных, -С.68-96.
- Мирзоев, Б., Сафиев, Х., & Азизов, Б. С. (1992). Термодинамический анализ процесса хлорирования минералов, входящих в состав нефелиновых сиенитов месторождения Турпи. *Известия АН Республики Таджикистан*, (1), 64-66.